

عنوان مقاله:

کاربری زمین و ارتقاء محیط زیست شهری و بررسی توسعه پایدار محیط زیست و تاب آوری

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و توسعه شهری پایدار ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

فاطمه اسداله شریفی - کارشناسی ارشد مهندسی شهرسازی شاخه برنامه ریزی شهری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی
قزوین، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

رشد سریع شهرنشینی، فشارهای سنگینی بر سرزمین و منابع اطراف آنها وارد کرده و موجب کاهش پوشش گیاهی، فضاهای باز و مشکلات جدی اجتماعی و زیست محیطی شده است. ارزیابی توان اکولوژیک سرزمین به عنوان یکی از ابزارهای حرکت در راستای توسعه پایدار، به دنبال سنجش موجودی و توان نهفته سرزمین با ملاک ها و معیارهای مشخص واز پیش طرح ریزی شده است. استفاده ناکارآمد از زمین شهری به ایجاد مسائل اساسی مانند ناپایداری زیست محیطی (آلودگی های صوتی، آب و هوا) و ناپایداری اجتماعی-اقتصادی (بی عدالتی و کیفیت پایین زندگی)، تهدید سلامتی انسانها و شهرها منجر شده است. طرح کاربری زمین، بیانگر الگوی آتی استفاده از زمین در هر شهر است و به عنوان هسته اصلی طرح های شهری محسوب می شود. و بخش های مختلف شهر براساس آن شکل می گیرد. برنامه ریزی کاربری زمین به عنوان محصول نهایی فرایند برنامه ریزی فضایی، به نبال ارائه الگوی مطلوب کاربری زمین و تعیین اولویت های توسعه ای باتوجه به ظرفیت هاست. این فرایند در غالب مطالعات صورت گرفته براساس تحلیل روند گذشته و تعمیم آن به آینده است که به دلیل عدم قطعیت شرایط و ویژگی های منطقه ای، با تعارض های ذاتی همراه است. از سوی دیگر رویکردهای موجود به دلیل عدم وجود نگاهی یکپارچه و در نظر نگرفتن همه ابعاد توسعه نمی توانند الگوی کاربری زمین مناسب را ارائه کنند. یکپاروشن های رایج در این زمینه، ارزیابی و در نظر گرفتن توان و ظرفیت زمین در استقرار انواع کاربری هاست. تفکر تاب آوری در سیستم های پیچیده مانند شهرها درک پویایی و روابط غیرخطی در این نوع سیستم ها را میسر می سازد. این تفکر، در بستر اکولوژی شهری مدرن امکان یکپارچه سازی عوامل انسانی و اکولوژیکی در سیستم های شهری و درک تعاملات بین آنها، بسط راهبردهای پایداری با توجه به تعاملات شناسایی شده را فراهم می آورد. تحولات اخیر در رشد توسعه شهرنشینی و به تبع آن رشد و توسعه کالبدی شهرها مسائلی را در فضای شهر به وجود آورده که نه تنها ساکنین آن، بلکه تمام محیط زیست در معرض عوارض ناشی از آن را، مورد تهدید قرار داده است. با توجه به این که بیشترین رشد جمعیت شهری آینده جهان در کشورهای در حال توسعه خواهد بود، دغدغه بیشتری برای نیل به توسعه پایدار در این کشور وجود دارد. هدف اصلی از این تحقیق در واقع روشن ساختن نحوه چگونگی استفاده از زمین و جایگاه برنامه ریزی کاربری زمین در یک شهر برای رسیدن به پایداری محیط زیست است. به همین دلیل نقش کاربری زمین در پایداری محیط زیست شهر با اهمیت و ضرورت ویژه ای برخوردار می باشد. در این راستا توجه به عنوان تاب آوری شهری نیز حائز اهمیت است. این تحقیق به منظور بررسی تأثیر کاربری زمین در پایداری محیط زیست شهری انجام شده است و به دلیل اینکه با استفاده از مبانی نظری و تحقیقات و پژوهش های انجام گرفته در این زمینه و مراجعه به منابع کتابخانه ای و مقاله های مرتبط به بررسی موضوع مورد اشاره پرداخت شده است، لذا پژوهش حاضر در زمره مطالعات کتابخانه ای- اسنادی طبقه بندی می گردد.

کلمات کلیدی:

کاربری زمین، محیط زیست، پایداری، تاب آوری محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1125256>

